Wtorki 16:50 Grupa I3 Kierunek Informatyka Wydział Informatyki Politechnika Poznańska

Algorytmy i struktury danych

Sprawozdanie z zadania w zespołach nr. 1 prowadząca: dr hab. inż. Małgorzata Sterna, prof PP

Algorytmy sortujące

autorzy:

Piotr Więtczak nr indeksu 132339, Tomasz Chudziak nr indeksu 136691

26 marca 2018

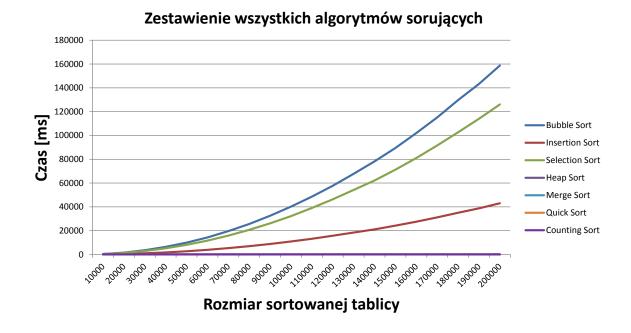
1 Implementacja algorytmów sortujących

Do implementacji metod sortowania posłużyliśmy się językiem C++, każda metoda została napisana w odrębnej funkcji, która za parametry przyjmuje kolejno: wskaźnik na tablicę, rozmiar sortowanej tablicy oraz jako ostatni wartość opcjonalną "reverse" typu bool, która odpowiada za to czy tablica będzie posortowana rosnąco czy malejąco. Do mierzenia czasu poszczególnych metod użyliśmy klasy $std::chrono::high::resolution_clock$ z biblioteki chrono. Program użyty do obliczanie czasów sortowań, wraz z plikami nagłówkowymi zawierającymi metody sortujące, jest dostępny w formie repozytorium git pod adresem goo.gl/snMdzD.

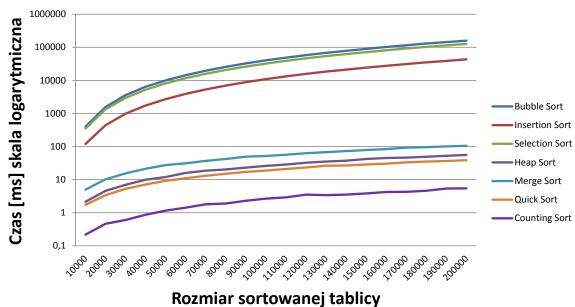
2 Badana zależność czasu obliczeń t[s] od liczby sortowanych elementów n.

2.1 Podział metod sortowania

W celu zachowania przejrzystości otrzymanych danych podzieliliśmy metody na dwie grupy, "wolne" (Insertion Sort, Selection Sort, Bubble Sort) i "szybkie" (Counting Sort, Quick Sort, Merge Sort, Heap Sort). Różnice w zależności czasu obliczeń t[s] od liczby sortowanych elementów n dla algorytmów "wolnych" i "szybkich" przedstawiają poniższe wykresy.

Zestawienie wszystkich algorytmów sorujących

Wnioski do podziału metod sortowania

Jak widać na wykresie przedstawiajacym zależność czasu obliczeń od liczby sortowanych elementów, linie przedstawiające metody "szybkie" zlewają się ze sobą i leżą przy samej osi OX, wykres pokazuje także jak znacząca jest różnica szybkości wykonywania sortowań między grupami. Dopiero przedstawienie danych na wykresie ze skalą logarytmiczną pozwala rozróżnić metody "szybkie".

2.2 Metody "wolne"

2.2.1 Opis algorytmów "wolnych"

Insertion Sort (sortowanie przez wstawianie)

Polega na wstawieniu kolejnego elementu z nieposortowanej części tablicy odpowiednie miejsce w posortowanej części tablicy.

Zalety:

- wydajny dla zbiorów wstępnie posortowanych
- działa w miejscu
- stabilny

Wady:

- wolniejszy od metod "szybkich"
- mało wydajne dla dużej ilości elementów do posortowania

Inne cechy:

• zachowanie naturalne

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku	
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego	
Insert Sort	$O(n^2)$	$O(n^2)$	$O(n^2)$	

Tablica 1: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Insert Sort

Selection Sort (sortowanie przez wybieranie)

Polega na wyszukaniu w nieposortowanej części tablicy elementu który powinien się znaleźć w pożądanym miejscu i zamianie miejscami z tym który obecnie się tam znajduje.

Zalety:

- działa w miejscu
- stabilny

Wady:

- wolniejszy od metod "szybkich"
- mało wydajne dla dużej ilości elementów do posortowania

Inne cechy:

• zachowanie naturalne

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego
Selection Sort	$O(n^2)$	$O(n^2)$	$O(n^2)$

Tablica 2: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Selection Sort

Bubble Sort (sortowanie bąbelkowe)

Polega na porównaniu dwóch kolejnych elementów i zamianie ich kolejności, jeśli nie pasuje ona do porządku sortowania tablicy. Sortowanie kończy się kiedy podczas przejścia nie dokonano żadnej zmiany.

Zalety:

- działa w miejscu
- stabilny

Wady:

- wolniejszy od metod "szybkich"
- mało wydajne dla dużej ilości elementów do posortowania

Inne cechy:

• zachowanie naturalne

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku	
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego	
Bubble Sort	$O(n^2)$	$O(n^2)$	$O(n^2)$	

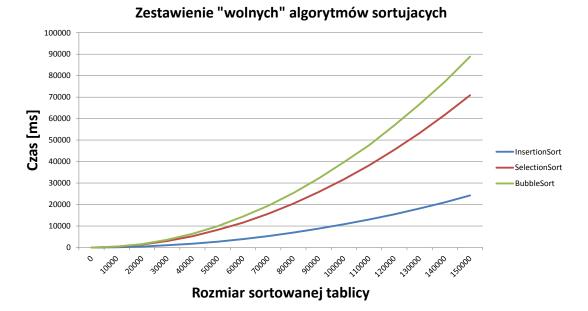
Tablica 3: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Bubble Sort

Tabela ilustrująca zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod "wolnych", zakres liczb [1,n].

Liczba elem.	Insertion Sort	Selection Sort	Bubble Sort
10000	116,367	343,188	399,54
20000	443,897	1353,49	1553,66
30000	1031,43	3012	3594,1
40000	1729,67	5245,04	6400,49
50000	2736,71	8192,25	9928,66
60000	3893,3	11588,5	14420,7
70000	5305	15701,2	19430,2
80000	6920,76	20416,9	25364,5
90000	8782,01	25847,5	32131,7
100000	10820,4	31732,1	39683,9
110000	13004,1	38229,9	47605
120000	15467	45476,8	56842,2
130000	18181,8	53262,1	66675,1
140000	21019,3	61749	77105,2
150000	24263,4	70873,2	88830,4

Tablica 4: Wyniki badań zależności czasu od iloci elementów dla metod "wolnych"

Wykres ilustrujący zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod "wolnych", zakres liczb[1,n].

2.2.2 Wnioski do metod "wolnych"

Metody "wolne", są zwykle o wiele mniej efektywne od metod "szybkich", a wraz z wzrostem ilości elementów do posortowania dysproporcja się pogłębia.

2.3 Metody "szybkie"

2.3.1 Opis algorytmów "szybkich"

Quick Sort (sortowanie szybkie)

Działanie algorytmu zaczyna się od wybrania elementu podziału, w badanej przez nas implementacji był to element środkowy, następnie tablica zostaje podzielona na dwie części, do początkowej przenoszone są wszystkie elementy mniejsze od elementu podziału, nie mniejsze trafiają natomiast do końcowej części. Następnie algorytm sortuje osobno w ten sam sposób części początkową i końcową. Warunkiem końcowym rekursji będzie uzyskanie w wyniku podziału tylko jednego elementu, jednoelementowa tablica nie wymaga sortowania.

Zalety:

· działa w miejscu

Wady:

- niestabilny
- wrażliwy na dane wejściowe

Inne cechy:

- zachowanie nienaturalne
- korzysta z metody "dziel i rządź"
- algorytm rekurencyjny

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego
Quick Sort	$O(n\log_2(n))$	$O(n\log_2(n))$	$O(n^2)$

Tablica 5: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Quick Sort

Merge Sort (sortowanie przez scalanie)

Działanie metody polega na podzieleniu sortowanej tablicy na dwie równe części (jeżeli to możliwe), następnie algorytm zostaje użyty ponownie osobno dla obu części podziału, zagłębianie rekursji trwa do momentu aż do podzielenia pozostanie tylko jeden element. Na koniec powracając z rekurencji metoda łączy posortowane podciągi w jeden ciąg posortowany.

Zalety:

- algorytm asymptotycznie optymalny
- stabilny
- niewrażliwy na dane wejściowe

Wady:

• nie działa w miejscu

Inne cechy:

- zachowanie nienaturalne
- korzysta z metody "dziel i rządź"
- algorytm rekurencyjny

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego
Merge Sort	$O(n\log_2(n))$	$O(n\log_2(n))$	$O(n^2)$

Tablica 6: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Merge Sort

Heap Sort (sortowanie przez kopcowanie)

Działanie metody wykorzystuje strukturę binarnego kopca zupełnego. Po utworzeniu z tablicy do posortowania kopca następuje sortowanie, polega ono na zamianę miejscami korzenia kopca z ostatnim elementem i odbudowie kopca bez udziału elementów wcześniej przeniesionych na koniec tablicy. Operację powtarza się do momentu wyczerpania elementów kopca. W ten sposób w części która nie bierze ponownego udziału w kopcowaniu powstaje

posortowana tablica.

Zalety:

- działa w miejscu
- mało wrażliwy na dane wejściowe

Wady:

• niestabilny

Inne cechy:

- zachowanie nienaturalne
- korzysta ze stogów

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego
Heap Sort	$O(n\log_2(n))$	$O(n\log_2(n))$	$O(n\log_2(n))$

Tablica 7: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Heap Sort

Counting Sort (sortowanie przez zliczanie)

Polega na sprawdzeniu ile razy w tablicy wystąpił element z sortowanego zakresu, następnie algorytm sprawdza ile wystąpień elementów mniejszych od danego w występuje w sortowanej tablicy, na koniec wypisuje posortowany ciąg do tablicy wynikowej. Metoda zakłada, że elementy tablicy należą do liczb całkowitych nieujemnych.

Zalety:

- bardzo szybki algorytm sortowania dla danych z małego zakresu
- stabilny

Wady:

- nie działa w miejscu
- ograniczony ze względu na zakres sortowanych liczb
- mało wydajny dla danych z dużego przedziału

Tabela przedstawiająca złożoność obliczeniową dla przypadków optymistycznego, średniego i pesymistycznego

	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa	złożoność obliczeniowa
	dla przypadku	dla przypadku	dla przypadku
	optymistycznego	średniego	pesymistycznego
Counting Sort	O(n)	O(n)	O(n)

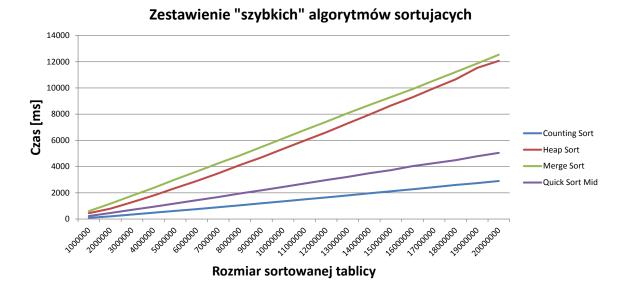
Tablica 8: Tablica złożoności obliczeniowej dla metody Counting Sort

Tabela ilustrująca zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod "szybkich", zakres liczb [1,n].

Liczba elem.	Counting Sort	Heap Sort	Merge Sort	Quick Sort
1000000	85,9862	441,528	599,972	223,697
2000000	204,386	790,249	1168,86	459,433
3000000	344,066	1281,85	1781,07	698,22
4000000	480,98	1793,7	2373,11	938,052
5000000	617,621	2358,77	3014,62	1185,58
6000000	756, 102	2902,17	3626,7	1433,96
7000000	901,962	3486,93	4246,06	1675,53
8000000	1043,01	4115,85	4843,67	1947,04
9000000	1200,79	4700,67	5490,97	2185,94
10000000	1347,63	5347,84	6139,22	2446,77
11000000	1503,04	5980,28	6791,13	2704,96
12000000	1649,68	6614,99	7416,89	2969,83
13000000	1803,17	7291,14	8067,89	3210,14
14000000	1961,38	7964,01	8694,71	3489,29
15000000	2114,89	8658,49	9302,72	3724, 19
16000000	2269,11	9285,66	9908	4032, 19
17000000	2432,23	9984,3	10570,9	4258,68
18000000	2597,7	10655,1	11213,5	4489,62
19000000	2740,3	11530,3	11864,9	4786,57
20000000	2896,79	12065,7	12529,9	5046,56

Tablica 9: Wyniki badań zależności czasu od iloci elementów dla metod "szybkich"

Wykres ilustrujący zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod "szybkich", zakres liczb [1,n].

2.3.2 Wnioski do metod "szybkich"

Metody "szybkie" są zwykle bardziej efektywne od metod "wolnych", nie ma to jednak zawsze miejsca o czym przekonamy się dalszej części sprawozdania.

2.4 Wnioski do podziału metod sortowania

Dzieląc metody sortowania można brać pod wiele rzeczy takich jak: czas wykonywania, dodatkowe zużycie pamięci, czy wrażliwość na dane wejściowe i wiele innych. Najczęściej wyróżnia się jednak podział ze względu na właśnie te trzy czyniki, na metody "szybkie" (Counting Sort, Merge Sort, Quick Sort, Heap Sort) i "wolne" (Insertion Sort, Selection Sort, Bubble Sort), ale także na pracujące w miejscu (Insertion Sort, Selection Sort, Bubble Sort, Heap Sort, Quick Sort) i wymagające dodatkowej pamięci (Merge Sort, Counting Sort), oraz wrażliwe na dane wejściowe (Quick Sort) i miewrażliwe na dane wejściowe (Insertion Sort, Bubble Sort, Selection Sort, Counting Sort, Heap Sort) i niewrażliwe na dane wejściowe (Merge Sort). Więcej o czynikach wspomagających wybór metody sortowania powiemy we wnioskach do sekcji 3.

Badanie zależności czasu t od liczby sortowanych elementów n, przy rozkładach losowych i rosnących, dla metod Quick Sort z podziałem wg: skrajnego i środowego elementu, oraz dla metody Insert Sort

W dalszej części sprawozdania algorytm Quick Sort z podziałem według środkowego elementu będziemy nazywać Quick Sort Mid, a z podziałem według skrajnego elementu Qick Sort Right.

Tabela ilustrująca zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod Quick Sort Mid, Quick Sort Right, Insertion Sort, dla rozkładów losowego i rosnącego.

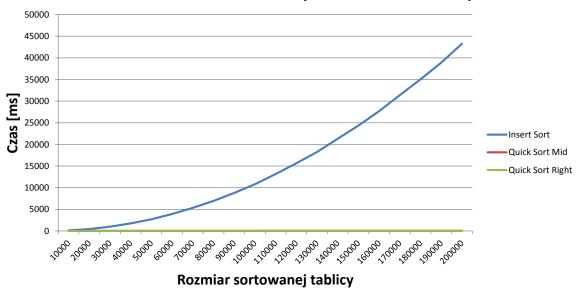
	Insert Sort	Quick Sort R	Quick Sort M	Insert Sort	Quick Sort R	Quick Sort M
Liczba. elem.	roz. losowy	roz. losowy	roz. losowy	roz.rosnący	roz. rosnący	roz. rosnący
10000	113,203	1,6697	1,76432	0,032714	155,83	0,838059
20000	437,488	3,39137	3,60882	0,065428	509,5	1,72166
30000	984,901	5,20155	5,21053	0,096218	969,508	2,61136
40000	1735,75	7,16728	7,09833	0,127649	1590, 15	3,52479
50000	2702,44	9,20614	9,80398	0,156515	2498,85	4,63739
60000	3912,19	11,4185	11,567	0,195002	3675,9	5,46967
70000	5331,38	13,4157	12,9942	0,217132	4884,01	6,15699
80000	6932,69	15,1264	15,5626	0,265882	6331,66	7,15702
90000	8767,07	16,623	16,5934	0,31335	7946	8,44217
100000	10802,7	18,4383	18,6365	0,331311	9934,8	9,62822
110000	13141,5	20,523	21,3091	0,351517	11940	9,6619
120000	15639,8	22,4413	22,4955	0,386476	13993,6	10,8232
130000	18263,4	24,3281	24,3358	0,409889	16322,7	11,2511
140000	21317,5	26,8089	26,5324	0,425926	18797	11,8903
150000	24363,9	28,5161	28,5139	0,459281	21520,3	13,2566
160000	27679	31,3674	31,224	0,505466	24480,6	14,1598
170000	31397,9	32,184	32,2783	0,535934	27719,3	15,5934
180000	35062,8	35,0455	34,6744	0,54748	31037,2	16,4565
190000	38904,7	36,609	36,2957	0,586288	34542,1	19,0432
200000	43261,1	39,1665	40,5784	0,701429	38319,8	19,7654

Tablica 10: Wyniki badań zależności czasu od ilości elementów dla metod Quick Sort M (z podziałem według środkowego elementu), Quick Sort R (z podziałem według skrajnego elementu), Insertion Sort, dla rozkładów losowego i rosnącego.

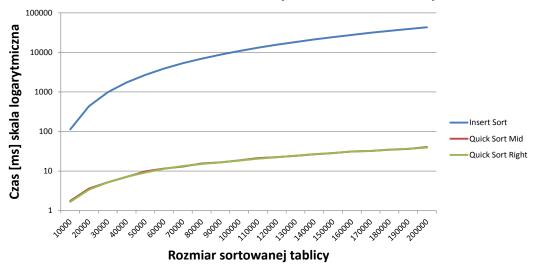
3.1 Rozkład losowy

Wykresy ilustrujące zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod Quick Sort Mid, Quick Sort Right, Insertion Sort, dla rozkładu losowego.

Zestawienie sortowań dla danych z rozkładem losowym

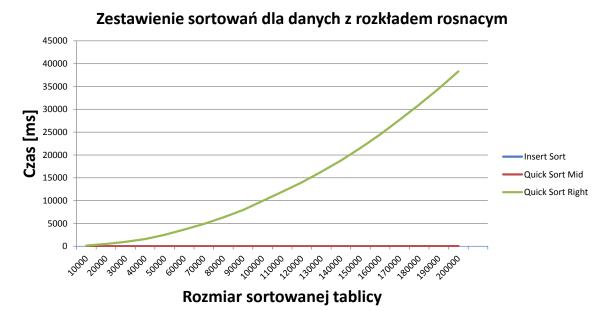

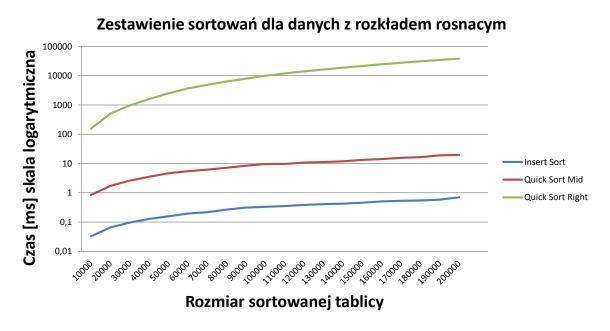
Zestawienie sortowań dla danych z rozkładem losowym

3.2 Rozkład rosnący

Wykresy ilustrujące zależności czasu sortowania od ilości elementów dla metod Quick Sort Mid, Quick Sort Right, Insertion Sort, dla rozkładu rosnącego.

3.3 Wnioski do zależności czasu t od liczby sortowanych elementów n, przy rozkładach losowych i rosnących, dla metod Quick Sort z podziałem wg: skrajnego i środowego elementu, oraz dla metody Insert Sort

Na złożoność obliczeniową Quick Sort-a wpływa punkt podziału tablicy. Można zauważyć, że ta metoda wykorzystująca skrajny element (w przeprowadzonym badaniu prawy) radzi sobie bez porównania gorzej niż ta, wybierająca środkowy dla tablicy, która ma rozkład danych rosnący. Najprawdopodobniej wynika to z tego, że wolniejszy algorytm (dla tego typu danych) zawsze dzieli rekurencyjnie zbiór danych na jednoelementowe podzbiory, przez co ilość nie posortowanych elementów zmniejsza się tylko o jeden. Co w konsekwencji prowadzi do wywołania większej ilości rekurencji. Ponadto warto zwrócić uwagę na fakt, że dla rozkładu losowego nie można wybrać jednoznacznie szybszej metody (w 12 na 20 przypadków szybszy był Quick Sort ze skrajnym podziałem tablicy, w pozostałych 8 ze środkowym elementem). Godnym uwagi wydaje się również spostrzeżenie, że Insert Sort pomimo niewspółmiernie gorszych wyników w stosunku do Quick Sort dla danych losowych, pozostawia go daleko w tyle dla danych o rozkładzie rosnącym. Z przeprowadzonego badania można wyciągnąć wnioski, że Quick Sort radzi sobie o niebo lepiej niż Insert Sort dla danych o rozkładzie losowym, jednakże sortowanie przez proste wstawianie nieporównywalnie szybciej przejdzie przez tablicę już uporządkowaną rosnąco.

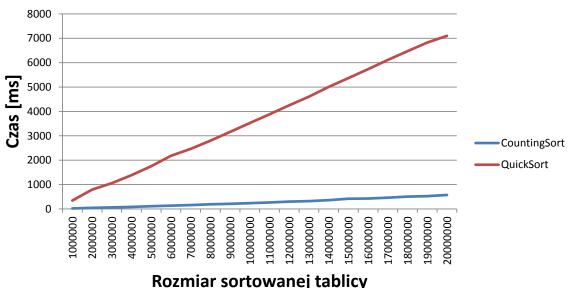
Nie ma uniwersalnej metody sortowania dla każdego typu danych. Podczas wyboru algorytmu warto zwrócić uwagę na kilka aspektów. Pierwszym z nich jest zakres, z jakiego dane pochodzą, jeżeli jest on wąski, to najlepszym pomysłem będzie użyć Counting Sort-a, jednakże jeżeli pochodzi on z dużego zakresu, to ta metoda jest odradzana. Innym równie ważnym aspektem jest ilość zasobów, jakimi dysponujemy. Jeżeli nie mamy dodatkowej pamięci, przewagę zdobywają algorytmu sortujące w miejscu takie jak Insert Sort, Selection Sort czy Bubble Sort, z kolei, jeżeli ją posiadamy warto sięgnąć po metody bardziej wydajne np. Merge Sort. Kolejnym czynnikiem jest rozkład danych. Jeżeli posiadamy jakieś informacje o nim (np. czy jest rosnący, malejący lub losowy), możemy dobrać odpowiednią metodę, która przyspieszy czas trwania porządkowania informacji np. jeżeli wiemy, że dane są rosnące to rozsądnym wyborem będzie Quick Sort.

4 Badanie zależności czasu obliczeń t od liczby sortowanych elementów n dla metod Counting Sort, Quick Sort, przy rozkaładzie losowym, gdy wartości elementów mieszczą się w przedziałach [1;0,01n], [1;100n].

4.1 Przedział [1;0,01n]

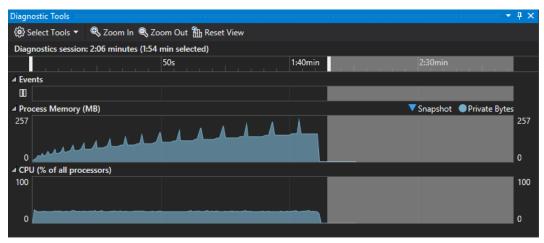
Wykres ilustrujący zależność czasu obliczeń od ilości elementów dla metod Counting Sort i Quick Sort, dla rozkładu losowego w przedziale [1;0,01n].

Badanie odbywało się w sposób następujący: wylosowanie tablicy do posortowania o rozmiarze n z wartościami z przedziału [1;0,01n], skopiowanie wylosowanej tablicy do tablicy pomocniczej, sortowanie metodą Quick Sort z pomiarem czasu, przywrócenie posortowanej tablicy do stanu przed sortowaniem przy użyciu tablicy pomocniczej, sortowanie metodą Counting Sort z pomiarem czasu, zwiększenie rozmiaru n i ponowne przeprowadzenie całego procesu, do momentu aż n osiągnie pożądaną wartość. Dzięki takiemu rozwiązaniu w sekcji Diagnostic Tools programu Visual Studio 2015 można było obserwować zauważalny wzrost zużywanej pamięci podczas metodą sortowania przez zliczanie, w porównaniu do ilości pamięci używanej w trakcie sortowania metodą szybka.

Zrzut ekranu sekcji Diagnostic Tools programu Visual Studio 2015 prezentujący, zużycie pamięci i procesora w trakcie sortowania algorytmami Counting Sort i Quick Sort, dla rozkładu losowego w przedziale [1;0,01n].

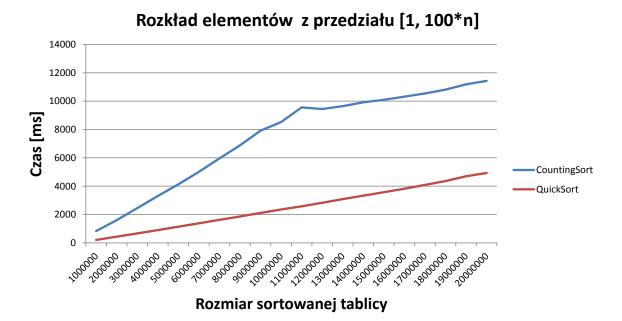

4.1.1 Wnioski do przedziału [1;0.01*n*]

Po przeanalizowaniu wyników badania można zauważyć że metoda sortowania przez zliczanie działa znacznie szybciej niż Quick Sort w przedziale [1;0,01n], przy trochę większym wykorzystaniu pamięci. Metoda Counting Sort sprawdza się lepiej przy sortowaniu tablic z małym zakresem liczb od metody szybkiej, co czyni ją efektywniejszą, ale tylko w przypadku kiedy mamy wystarczającą ilość pamięci przeznaczonej dla procesu.

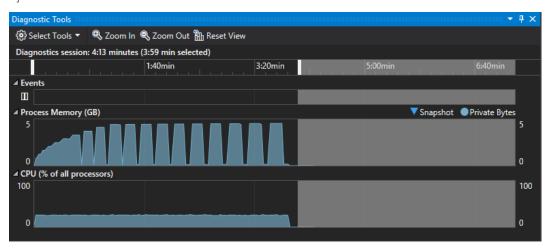
4.2 Przedział [1; 100*n*]

Wykres ilustrujący zależność czasu obliczeń od ilości elementów dla metod Counting Sort i Quick Sort, dla rozkładu losowego w przedziale [1;100n].

Badanie odbywało się w sposób następujący: wylosowanie tablicy do posortowania o rozmiarze n z wartościami z przedziału [1;100n], skopiowanie wylosowanej tablicy do tablicy pomocniczej, sortowanie metodą Quick Sort z pomiarem czasu, przywrócenie posortowanej tablicy do stanu przed sortowaniem przy użyciu tablicy pomocniczej, sortowanie metodą Counting Sort z pomiarem czasu, zwiększenie rozmiaru n i ponowne przeprowadzenie całego procesu, do momentu aż n osiągnie pożądaną wartość. Dzięki takiemu rozwiązaniu w sekcji Diagnostic Tools programu Visual Studio 2015 można było obserwować nagły wzrost zużywanej pamięci podczas metodą przez zliczanie, w porównaniu do ilości pamięci używanej w trakcie sortowania metodą szybką.

Zrzut ekranu sekcji Diagnostic Tools programu Visual Studio 2015 prezentujący, zużycie pamięci i procesora w trakcie sortowania algorytmami Counting Sort i Quick Sort, dla rozkładu losowego w przedziale [1;100n].

4.2.1 Wnioski do przedziału [1; 100*n*]

Po przeanalizowaniu wyników badania można zauważyć że metoda Quick Sort działa znacznie szybciej niż Counting Sort w przedziale [1;100n], przy pioruńsko większym (w niektórych przypadkach nawet dwudziestokrotnie) wykorzystaniu pamięci. Metoda szybka sprawdza się lepiej przy sortowaniu tablic z dużym zakresem liczb od metody przez licznie, co czyni ją efektywniejszą.

4.3 Wnioski do badania zależności czasu obliczeń t od liczby sortowanych elementów n dla metod Counting Sort, Quick Sort, przy rozkładzie losowym, gdy wartości elementów mieszczą się w przedziałach [1;0,01n], [1;100n].

Po przeprowadzeniu badana jasno widać jak ważne jest dobranie odpowiedniej metody sortowania dla swoich danych. Na efektywność użytej metody ma wpływ między innymi przedział elementów. W przypadku kiedy pracujemy na mniejszym przedziale warto wybrać metodę sortowania przez zliczanie, jeżeli posiadamy wystarczającą ilość pamięci. Przy większym przedziale metoda Quick Sort staje się efektywniejsza, Counting Sort nie tylko działa wolniej, ale też zużywa wielokrotnie więcej pamięci.

Spis treści

1	Imp	lementacja algorytmów sortujących	1
2	Bad	ana zależność czasu obliczeń $t[s]$ od liczby sortowanych elementów n .	1
	2.1	Podział metod sortowania	1
	2.2	Metody "wolne"	2
		2.2.1 Opis algorytmów "wolnych"	2
		2.2.2 Wnioski do metod "wolnych"	6
	2.3	Metody "szybkie"	6
		2.3.1 Opis algorytmów "szybkich"	6
		2.3.2 Wnioski do metod "szybkich"	10
	2.4	Wnioski do podziału metod sortowania	10
3	Bad	anie zależności czasu t od liczby sortowanych elementów n , przy rozkładach losowych i rosną-	
		ı, dla metod Quick Sort z podziałem wg: skrajnego i środowego elementu, oraz dla metody Insert	
	Sort		10
	3.1	Rozkład losowy	12
	3.2	Rozkład rosnący	13
	3.3	Wnioski do zależności czasu t od liczby sortowanych elementów n, przy rozkładach losowych	
		i rosnących, dla metod Quick Sort z podziałem wg: skrajnego i środowego elementu, oraz dla	
		metody Insert Sort	13
4		anie zależności czasu obliczeń t od liczby sortowanych elementów n dla metod Counting Sort, Qu-	
	ick S	Sort, przy rozkaładzie losowym, gdy wartości elementów mieszczą się w przedziałach $[1;0,01n]$, $[1;1]$	100n
			15
	4.1	Przedział [1;0,01 <i>n</i>]	15
		4.1.1 Wnioski do przedziału $[1;0.01n]$	16
	4.2	Przedział [1;100 <i>n</i>]	16
		4.2.1 Wnioski do przedziału [1; 100 <i>n</i>]	17
	4.3	Wnioski do badania zależności czasu obliczeń t od liczby sortowanych elementów n dla metod	
		Counting Sort, Quick Sort, przy rozkładzie losowym, gdy wartości elementów mieszczą się w	
		przedziałach $[1;0,01n],[1;100n]$	17